

EDUARDS GRINBERGS

Dzimis 1924. gada 20. maijā Valdemārpils pusē, Talsu rajonā

Mācījies Jelgavas Valsts kurlmēmo skolā (līdz 1939.g.)

LNS no 1946. gada

Darbs: Rīgas MRU 1948. — 1993. gadā, apavnieks

Sabiedriskie nopelni: aktīvs sportists (futbols), darbaudzinātājs

Goda biedra nosaukums piešķirts 1990. gadā

Miris 2002. gada 10. jūlijā

Uzticīgs savam uzņēmumam un profesijai

Eduards Grinbergs dzimis laukstrādnieku ģimenē. Dzirdesspēju zaudējis agrā bērnībā, tāpēc pamata izglītību ieguvis Jelgavas Valsts kurlmēmo skolā.

Darba gaitas sākušās kā māceklim nedzirdīgā kurpniekmeistara L. Poļa vadītajā darbnīcā Rīgā. Ātri iemantojis darba devēja cieņu ar savu apzinīgo un centīgo attieksmi pret amata apgūšanu.

Drīzumā kļuvis atbildīgais par visu darbam nepieciešamo materiālu sagādi un glabāšanu. Tā viņš bieži bija redzams Rīgas ielās, stumjot piekrautus ratus no iepirkšanas punkta uz darbnīcu.

Vairāku gadu laikā darbnīca tika pārvietota no vienas vietas uz citu, mainījās arī tās vadītāji, bet Eduards palika uzticīgs izvēlētajai profesijai, līdz beidzot kā apavu ražošanas iecirkņa strādnieks nonāca jaunuzbūvētajā Rīgas MRU Elvīras ielā 19.

Laikabiedri Eduardu atceras kā ļoti zinošu sava amata meistarū, kas pats strādāja pēc labākās sirdsapziņas un savās zināšanās dāsni dalījās ar jaunajiem, kuri vēlējās apgūt apavnieka amatu.

Viņš bija lielisks paraugs jaunajiem darba disciplīnas ziņā. Garos 45 darba gados uzņēmumā viņš neatlāvās ne mazāko atkāpi spraugajā darba ritmā, būdams vienmēr mērķtiecīgs, savaldīgs, koncentrēts darbam, lai izgatavotu iespējami labāku produkciju, pārsniedzot noteiktās izstrādes normas.

Paraugs jaunajiem

«Tādu — ar mazliet norūpējušos sejas izteiksmi, bet patiesībā jautru un dzīvespriecīgu, prasīgu pret sevi un citiem, tomēr biedrisku un saprotošu — viņu raksturo darbabiedri, sveicot viņu 30 gadu darba jubilejā.»
(Kopsolī, 1978, nr. 5)

«Eduards Grinbergs, pēc dabas ļoti vienkāršs, labsirdīgs un godīgs būdams, visu savu mūžu, visus spēkus ieguldīja Nedzirdīgo biedrības bagātību vairošanā, sagatavoja daudz jauno kurpnieku. Viņš iemantoja visa kolektīva cieņu kā īsts uzņēmuma patriots — darba veterāns, daudzu pateicību un atzinību īpašnieks,» — tā viņu atceras Ansis Smons, Rīgas MRU bij. direktora vietnieks.

B.A.

